

[Justitsministeren.]

ladt for børn, uanset at den film, hvorfra klippet hidrører, er forbudt for børn. Heri er intet ulogisk.

Når en film forbydes for børn, skyldes det i almindelighed, at den skildrer volds-handlinger, forbrydelser eller erotiske forhold på en sådan måde, at den skønnes at være skadelig for børn. Hvis de billeder i den pågældende film, der anses for skadelige, ikke medtages i traileren, er der naturligvis ikke noget i vejen for, at denne kan tillades for børn. Imidlertid giver trailerne ofte anledning til censurmæssige problemer, og det sker jævnlige, at en trailer enten bliver forbudt for børn, eller at den af censuren kræves beskåret, forinden den tillades for børn. Efter censurens krav er der foretaget klip i knap halvdelen af de trailere, der er godkendt uden børneforbud.

I øvrigt er der mellem filmcensuren og biograferne truffet aftale om, at der ikke vises trailere ved en biograf's eftermiddagsforestilling eller første aftenforestilling, når hovedfilmen er en egentlig børnefilm, det vil sige en film, som er fritaget for forlystelsesaftagelse, fordi den er optaget specielt med henblik på børn og desuden fundet særligt egnet for børn under 12 år.

Jeg skal imidlertid anmode det udvalg, der for tiden overvejer spørgsmålet om en revision af censurbestemmelserne, om også at være opmærksom på det problem, som det ærede medlem har rejst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af O. Mathiasen til statsministeren:

„Godkender statsministeren den opfattelse, som forsvarsministeren gør gældende i Feltavisen nr. 1 for 28. september, nemlig at Danmarks beslutning om ikke at modtage atomladninger på dansk jord er bestemt af de nuværende forhold, at dette ikke betyder, at vi har fraskrevet os atomvåben ud i al fremtid, og at vi siger ja, hvis forholdene gør det ønskeligt?“

O. Mathiasen: I et blad, der hedder Feltavisen, og som formentlig er uddelt blandt det mandskab, der deltog i efterårsmanøvrerne i år, har den højtærede forsvarsmini-

ster fremsat nogle udtalelser angående placering af atomvåben på dansk grund, udtalelser, som jeg har læst med undren og bekymring. Heri siger den højtærede forsvarsminister, at der ikke kan træffes flertalsbeslutninger i NATO, men at hvert enkelt land kan træffe beslutning selv, og at denne beslutning ikke kan omstødes. Dette er alt sammen i orden.

Den højtærede forsvarsminister siger imidlertid dernæst, at Danmarks beslutning om ikke at modtage atomladninger på dansk grund er bestemt af de nuværende forhold, men at dette ikke betyder, at vi har fraskrevet os atomvåben ud i fremtiden. Og ministeren slutter således — jeg beder om tilladelse til at citere —

„Hvis forholdene gør det ønskeligt, siger vi ja.“

I det svar, som jeg fik af den højtærede statsminister på et spørgsmål af lignende karakter i forrige samling, sagde den højtærede statsminister, at der ikke er placeret atomvåben på dansk grund, og at der heller ikke fremover påtænkes en sådan placering. Jeg var i stand til at takke — jeg tror endda, jeg sagde hjertelig tak — for svaret, idet jeg fortolkede det på den måde, at nu var der givet klar besked om sagen, at regeringen ikke under nogen omstændigheder vil tillade placering af atomvåben i Danmark eller i danske farvande.

Jeg beklager, at jeg endnu en gang må ulejlige den højtærede statsminister med denne sag, men jeg finder det vigtigt, at det over for befolkningen og også over for folkettinget klart bliver fastslået, om det er den højtærede statsministers klare afvisning af atomvåben, der stadig fremover er gældende, eller det er den højtærede forsvarsministers bemærkning om, at hvis forholdene gør det ønskeligt, siger vi ja til atomvåben.

Derfor har jeg stillet mit spørgsmål, og jeg håber at få et så klart svar, at det bliver unødvendigt at stille flere spørgsmål om denne sag.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg takker det ærede medlem for spørgsmålet. Den gengivelse af Feltavisens interview, som det ærede medlem henviser til, dækker kun delvis forsvarsministerens udtalelser.